

10. VIII. 2026.	PONEDJELJAK <i>Lovro</i>	+ Ana i Đuro Šandor	7
		+ Stjepan Vaupotić	18:30
11. VIII. 2026.	UTORAK <i>Klara</i>	+ Veronika Samaržija	7
		+ Josip Godek	18:30
12. VIII. 2026.	SRIJEDA <i>Ivana Franciska</i>	+ Ana Bedeković, Mihajlo Flis i Angela Anžur	7
		+ Josip i rod. Glavica	18:30
13. VIII. 2026.	ČETVRTAK <i>Poncijan i Hipolit</i>	+ Dragutin, Rozalija i ob. Šijak i Vesna Pitić	7
		+ rod, Ružica i Andrija Sitar	18:30
14. VIII. 2026.	PETAK <i>Maksimilijan Kolbe</i>	+ ob. Ištvanović	7
		+ Jozo Prka	18:30
15. VIII. 2026.	SUBOTA <i>VELIKA GOSPA</i>	+ Goran Široki, zahvala M. B. za primljene milosti	7
		+ Ana i Marijan Mak, Marija, Ivan i Željko Krstić	18:30
16. VIII. 2026.	Dvadeseta nedjelja kroz godinu	Na nakanu	7
		ŽUPNA	9:30
		+ ob. Tkalec i Petrić	18:30

nastoje očuvati. Posebno je gajila pobožnost prema Presvetom Oltarskom Sakramentu. Predanje euharistijskom Kristu bila je srž njezine duhovnosti i izvor snage. **Jedan od najpoznatijih događaja iz njezina života** zbio se 1240. godine kada su Saraceni napali Asiz. Bolna i iscrpljena, Klara je iznijela Presveti Oltarski Sakrament pred gradske zidine. Prema predaji, neprijatelji su se u strahu povukli, a grad je bio spašen bez prolijevanja krvi. To je bio snažan znak njezine vjere u Kristovu prisutnost u Euharistiji. **Posljednjih dvadeset i devet godina Klara je provela u bolesničkoj postelji**, ali je iz te slabosti sijala svjetlo vjere i radosti. Preminula je 11. kolovoza 1253. godine, svega dva dana nakon što je primila odobrenje Pravila za svoj red. Papa Aleksandar IV. proglasio ju je svetom 1255. godine. Njezino Pravilo i danas nadahnjuje tisuće klarisa diljem svijeta. Poruka koju prenosi jasna je: prava sloboda i bogatstvo nalaze se u Bogu, a ne u posjedovanju. Njezina ljubav prema Euharistiji i duboka poniznost ostaju trajni poziv na klanjanje i nasljedovanje Krista siromašnog i rеспetog. **Spomendan joj se slavi 11. kolovoza**, a časti se kao zaštitnica televizije, veza preko satelita, vezilja, krojačica i zlatarica. Njene se relikvije čuvaju u Bazilici svete Klare u Asizu.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 31 Godina XIX 9. kolovoza 2026.g.

19. nedjelja kroz godinu - godina A

ŽIVIMO U BOŽJEM SVIJETU

Evangelje Mt 14,22-33

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Ostala čitanja: 1 Kr 19,9.11-13; Rim 9,1-5;

Prvo čitanje devetnaeste nedjelje kroz godinu uzeto je iz Prve Knjige kraljeva u kojem čitamo kako se susreo prorok Ilija s Bogom, koji se nije objavio u zemljotresu ili u oluji, nego u tihom lahoru. Bog je na sličan tihi način prisutan i u današnjem svijetu pa ga prepoznaju samo oni koji su sposobni stvoriti tišinu u svojoj duši.

U drugom čitanju imamo strastvenu molitvu svetog Pavla za obraćenje židovskog naroda. Ova je tema postala aktualna u našim danima, kad neki predbacuju Papi Benediktu XVI. da je ostavio u liturgiji Velikog Petka molitvu za obraćenje Židova. Treba, međutim, precizirati da molitva ne govori o »obraćenju«, nego o tome da izabrani narod Starog zavjeta postigne puninu otkupljenja.

Evangelje je odsjek iz pera svetog Mateja koji pripovijeda kako se Isus hodajući po vodi približio na neočekivani način svojim apostolima koji su se nalazili u teškoći, a pomislili da se radi o duhu. Dobro je znati da se Isus približava i k nama kad se nalazimo u kojoj tjeskobi, možda ne uvijek na takav način kako bismo to mi željeli, ali zasigurno uvijek tako da nas ohrabruje.

Petru, međutim, to nije bilo dovoljno. I on je htio krenuti, samo što je napravio krivi korak. Gdje je zapravo pogriješio Petar pa potonuo? Pogriješio je u tome što nije imao povjerenje u Isusa. Više se bojao velikih valova, nego se pouzdavao u Isusove

rijeći ohrabrenja,. Ali se ni tada nije utopio jer je Isus uhvatio ispruženu mu ruku i pomogao mu da ponovo izroni na površinu. Dobro je znati da Isus i nas uvijek nanovo hvata za ruke i pomaže nam da isplivamo na površinu.

Ostali učenici nisu se ni pomakli i na prvi pogled kao da su se ponašali razboritije nego Petar: nisu se htjeli izložiti nikakvom riziku. Petrovo nam se ponašanje ipak nekako više sviđa nego ponašanje ostalih učenika. Petar je prije prepoznao Isusa u liku koji je koračao nad površinom vode, nego ostali koji su se usudili priznati da je Isus Sin Božji tek kad je već Petar prije njih izrekao molitvu povjerenja: »Gospodine, spasi me!«

Što nam poručuje ovaj evanđeoski događaj? Prije svega nam poručuje da je Isus gospodar prirodnih sila. Dobro je znati da u svijetu ne vladaju neprijateljske sile, nego je gospodar svijeta Bog. To vrijedi i za naš život. Za vjernika ne postoji slijepa ili glupa sudbina ili slučaj, nego svugdje i u svakoj situaciji vrši se Božja volja koja je uvijek na dobro čovjeku. Drugo, ovaj evanđeoski događaj nam poručuje da mi ipak živimo u ovom svijetu pa se i mi moramo suočiti s neprijateljskim silama.

Ima ovaj evanđeoski prizor i treću poruku. Isus se predstavlja svojim učenicima kao gospodar prirodnih elemenata, gospodar sile prirode. Zaustavimo se jedan čas pred ovom tvrdnjom jer se radi o zaboravljenoj istini. Gospodar svijeta je Bog, a ne čovjek. Mi stanujemo u njegovom svijetu. Dragi smo gosti, ali samo gosti, a ne domaćini. To znači da smo odgovorni Bogu za svijet što nam ga je povjerio na korištenje i na čuvanje. Odgovorni smo za talente koje nam je dao, odgovorni smo za sva materijalna i duhovna dobra koja su nam povjerena.

Osjećaj odgovornosti danas je nekako otišao u pozadinu. Stoga će biti korisno promisliti da brak i obitelj nije samo ugoda i sreća, nego i odgovornost; odgovornost bračnih drugova jedno za drugo i zajednička odgovornost za djecu. Zato se brak ne može »razriješiti« samo zbog toga što se netko ne osjeća sretnim. Isto vrijedi za svećeničko i redovničko zvanje: ono je preuzeta odgovornost za druge. Katekizam Katoličke Crkve na više mjesta upozorava na našu odgovornost za stvoreni svijet. Ovako piše u Broju 373: U Božjem naumu muž i žena pozvani su da kao Božji »upravitelji« »podlože« zemlju. To vrhovništvo ne smije biti svojevoljno i rušilačko gospodstvo. Na sliku Stvoritelja »koji ljubi sva bića« (Mudr 11,24), muškarac i žena pozvani su da sudjeluju u božanskoj Providnosti prema ostalim stvorenjima. Zato su odgovorni za svijet što im ga je Bog povjerio.

Kad je riječ o odgovornosti, onda to ne smijemo shvatiti samo kao teret, nego prije svega kao privilegiju. Evanđelja uvijek naviještaju radosnu vijest. Ako želimo odgovornost izraziti kao radosnu vijest, onda bismo ovako mogli reći: jedino je čovjek koji je stvoren na sliku i priliku Boga sposoban preuzeti odgovornost za stvorenja Božja. Stoga osjećaj odgovornosti je snažan znak kršćanske zrelosti.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

PERSONALNE PROMJENE U SAMOSTANU

Vjerojatno ste već čuli da od Velike Gospe nadalje biti će sljedeći sastav braće u samostanu:

Fra Željko Janjić – župnik

Fra Zoran Bibić – kapelan i vjeroučitelj

Fra Bernardin Plantek – dušobrižnik u Bolnici i staračkom domu

Iz Koprivnice odlazi fra Marijan Opitz u Varaždin

Novopridošlima želimo da se dobro snađu, kao i fra Marijanu u Varaždinu.

VELIKA GOSPA

U subotu, 15. kolovoza mons. Leonard Markač proslavit će zlatnu misu u Močilama u 11 sati.

NEDJELJA – 16. kolovoza

OPROŠTAJ OD fra Marijana Opitza

U nedjelju, 16. kolovoza na župnoj misi u 9,30 oprostit će se dosadašnji župnik fra Marijan Opitz. Nakon mise, pozivamo vas u dvorište samostana na prigodno druženje uz roštilj.

Sveta Klara Asiška – siromašna gospođa

Sveta Klara Asiška (1193.–1253.) jedna je od najblistavijih figura srednjovjekovne duhovnosti. Rođena u gradu Asizu, živjela je u vremenu velikih društvenih promjena, ali i snažnog duhovnog buđenja koje je obilježio sveti Franjo Asiški. Njezina osobna odluka da radikalno nasljeđuje Krista u siromaštvu i čistoći ostavila je dubok trag u životu Crkve, posebno kroz utemeljenje ženskog kontemplativnog reda klarisa.

Potjecala je iz plemićke i imućne obitelji Offreduccio, a od malih je nogu pokazivala ozbiljnost i sklonost pobožnosti, izbjegavajući taštine koje su pratile njezin stalež. Odgajana je u kršćanskoj vjeri i u duhu velikodušnosti prema siromasima. **Presudan trenutak njezina života bio je susret sa svetim Franjom Asiškim.** Oduševljena njegovim propovijedima o siromašnom i poniznom Kristu, Klara je prepoznala svoj životni poziv. Na Cvjetnicu 1212. godine napustila je roditeljski dom i, uz Franjinu pomoć, posvetila se Bogu. Već te iste noći, u kapelici Porcijunkule, položila je zavjet posvećenog djevičanstva i potpunog predanja Gospodinu. **Uskoro su joj se pridružile i druge žene**, uključujući njezinu rođenu sestru Agnezu. Tako je nastao Red siromašnih gospođa, kasnije nazvanih klarise. Osnovno pravilo reda bilo je evanđeosko siromaštvo – ne posjedovati ništa ni osobno ni zajednički, oslanjajući se potpuno na Božju providnost.

Godine 1253. papa Inocent IV. potvrdio je Pravilo koje je napisala sveta Klara, čime je postala prva žena u povijesti Crkve koja je oblikovala pravilo za svoj red. **Klarise žive u strogoj klauzuri.** Njihov je dan ispunjen molitvom, razmatranjem Svetog pisma, postom i ručnim radom. Klara je svojim sestrama bila primjer poniznosti, strpljivosti i ljubavi prema Gospodinu, a te kreposti i današnje klarise